

عنوان مقاله:

بررسی چپستی سیاست و کیستی فرمانروا در شاهنامه

محل انتشار:

پژوهشنامه علوم سیاسی، دوره 7، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

مرتضی منشادی

خلاصه مقاله:

شاهنامه، حاصل تلاش فردوسی در دورانی پراشوب است. فروپاشی نظم سیاسی و ناامنی های سیاسی و اجتماعی ناشی از آن، آشکارترین جنبه زندگی اجتماعی آن دوران به شمار می آید. سرودن شاهنامه را باید تلاشی آگاهانه در راستای حفظ هویت ایرانی و کوشش در جهت استقرار امنیت اجتماعی، ثبات سیاسی و برقراری حکومت خردمندانه دانست. شاهنامه با شکل گیری حکومت آغاز می شود، با نقش حاکم در پیدایش مشاغل و تقسیم کار اجتماعی ادامه می یابد. سراسر شاهنامه بازگویی اقدامات و سرنوشت ادشاهان و نخبگان است براین اساس، این نوشتار با روش توصیفی تنها به ویژگی های حکمرانی و سیاست در شاهنامه عنایت دارد. به عبارت دیگر تلاش می شود برای این پرسش ها، پاسخ های مناسب ارائه شود: شاهنامه از کدام منظر به سیاست و حکومت می نگرد، اقتدار سیاسی برچه پایه هایی استواراست و انواع حکومت چگونه تقسیم بندی شده اند؟ است.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، نظریه سیاسی، سیات، حکومت، حکمرانی، فرمانروایی، اقتدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1906585>

